

странством, односно овлашћење за обављање платног промета са иностранством овлашћења за обављање девизно-валутних послова у земљи, под условима и на начин које пропише Народна банка.

Члан 91.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 92.

Даним ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о банкама и другим финансијским организацијама објављене у "Службеном листу" бивше СФРЈ број 10/89, 40/89, 87/89, 18/90, 72/90, 79/90 и 9/92.

Број 02-1324/92. Предсједник
31. октобра 1992. год. Народне скупштине
Мр Момчило Крајишник, с.р

579

На основу члана 80. тачка 4. Устава Републике Српске, а у вези са чланом 5. Уставног закона за спровођење Устава Републике Српске, Предсједништво Републике Српске, доноси

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЕЧАТИМА

Проглашава се Закон о печатима, који је донијела Народна скупштина Републике Српске на сједници одржаној 31. октобра 1992. године.

Број: 01-1438/92. Предсједник
7. новембра 1992. год. Предсједништва
Др Радован Караџић, с.р Републике Српске

ЗАКОН

О ПЕЧАТИМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У вршењу послова из овог дјелокруга државни и други органи користе печат чија се садржина и облик утврђују овим законом.

Члан 2.

Печатом се потврђује аутентичност јавне исправе и другог акта којим државни орган или организација одлучује или службено општи са другим органима, правним лицима и грађанима.

Печат се ставља са лијеве стране поред потписа овлашћеног лица за потписивање службених аката, ако законом или другим прописом није друкчије одређено.

Члан 3.

Печат с грбом Републике Српске (у даљем тексту: печат) имају:

- Република Српска (у даљем тексту: печат Републике),
- Предсједништво, Народна скупштина, Влада Републике Српске, републички органи управе и управне организације,
- скупштине општина, извршни органи, општински органи управе и управне организације,

- судови, јавна тужилаштва, јавна правобранилаштва и судови за прекршаје,

- други органи и организације када врше послове државне управе које им повјери Републике Српска.

Члан 4.

Текст печата исписује се ћирилицом, српским језиком ијекавског односно екавског изговора.

Текст печата исписује се у концентричним круговима око грба Републике Српске.

У спољном кругу печата исписује се назив Републике Српске.

У следећем унутрашњем кругу исписује се назив државног и другог органа, односно организације.

Назив државног и другог органа, као и назив и сједиште организационе јединице, исписује се у следећем унутрашњем кругу.

Сједиште државног и другог органа, односно организације исписује се у дну печата.

Члан 5.

Печатом може руководити и употребљавати га само овлашћено службено лице и то у службене сврхе одређене законом и другим прописима.

Члан 6.

Органи и организације који имају право на печат с грбом Републике Српске (у даљем тексту: органи и организације) могу имати на службеним актима и другим својим материјалима (омотима за акте и сл.) и на штамбиљима, поред назива органа односно организације, и грб Републике Српске.

II - ПЕЧАТ РЕПУБЛИКЕ

Члан 7.

Печат Републике ставља се на оригинал закона и оригинал других аката које одреди закон.

Печат Републике има облик круга са пречником од 50 мм, а садржи назив и у средини грб Републике Српске.

Отисак печата Републике добива се у печатном воску.

Члан 8.

Печат Републике чува се у Народној скупштини Републике Српске, а за његову употребу одговоран је секретар Народне скупштине.

III - ПЕЧАТИ ОРГАНА И ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 9.

Печат Предсједништва, Народне скупштине и Владе има облик круга са пречником од 50 мм, а печат осталих органа и организација има пречник 35 мм, а садржи назив Републике Српске, у средини грб Републике Српске и назив и сједиште органа или организације.

Печат општинског органа управе садржи и назив општине.

Печат организационих јединица органа и организација (одјељења, служби, испостава и сл.), чије је сједиште ван сједишта органа и организације коме припада, садржи и мјесто њиховог сједишта.

Члан 10.

Органи и организације могу имати печат и мањег пречника (у даљем тексту: мали печат) за потврђивање легитимације, путних исправа, финан-

сијских и других докумената, када би употреба печата из претходног члана била неподесна.

Мали печат има исту садржину као и печат из претходног члана, с тим што текст може бити скраћен, али тако да се јасно види чији је печат.

Мали печат не може бити мањи од 20 мм у пречнику.

Члан 11.

Органи и организације имају само један печат са пречником од 50 односно 35 мм и један мали печат са хемијском бојом и један са отиском у печатном воску, а ако је то неопходно због организације рада, могу имати и више таквих печата, о чему одлучује старјешина органа, односно организације.

Ако орган или организација има више печата исте величине, печати морају бити истовјетни по садржају и сваки примјерак испод грба означен арапским бројем.

Члан 12.

У складу са законом и другим прописима органи и организације могу имати печат за сухи отисак на одређеним службеним актима.

IV - ЧУВАЊЕ И УПОТРЕБА ПЕЧАТА

Члан 13.

Печат се чува и употребљава у службеним просторијама органа односно организације, а изузетно може се употребљавати и ван службених просторија када треба извршити одређене службене радње ван службених просторија.

Члан 14.

Чување и употреба печата мора бити таква да се онемогући незаконита употреба печата.

Печат чува и одлучује о његовој употреби старјешина органа односно организације.

Старјешина органа односно организације може повјерити на чување и одлучивање о употреби печата одређеном раднику органа односно организације, о чему ће се саставити записник.

У органу и организацији води се евиденција о печатима.

Члан 15.

Печат који је због истрошености или из других разлога постао неупотребљив, као и у случају промјене назива и сједишта или престанка са радом органа или организације мора се одмах уништити, о чему се стара старјешина органа односно организације.

Сматра се да је печат због истрошености неупотребљив ако се из отиска јасно не види текст који даје отисак печата.

Уништавање печата врши надлежни општински орган за унутрашње послове, а врши се комисијски и о томе се саставља записник.

Члан 16.

Нестанак печата мора се одмах пријавити надлежном општинском органу за унутрашње послове и огласити у "Службеном гласнику Републике Српске", а у случају каснијег проналаска, тај печат ће се уништити као и у случајевима из претходног члана.

Нови печат који се изради умјесто несталог печата мора бити посебно означен.

V - ИЗРАДА ПЕЧАТА

Члан 17.

Печат органа и организације израђује печаторезница коју овласти Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: печаторезница).

Члан 18.

Надзор над радом печаторезнице врши Министарство унутрашњих послова.

Члан 19.

Израду печата одобрава рјешењем Министарство правосуђа и управе.

Министарство правосуђа и управе одбиће рјешењем захтјев за израду печата ако подносилац захтјева нема право на печат с грбом Републике Српске, или ако се утврди да би из других разлога израда печата била противна одредбама овог закона (не одговара величини или садржају текста, тражи се неоправдано велик број печата и сл.).

Члан 20.

Печати се израђују од материјала који одговара за ту сврху (гума, метал и сл.).

Израђене печате до продаје органу односно организацији печаторезница је дужна обезбиједити од крађе и злоупотребе и уништити матрице које су служиле за израду печата, као и све пробне и неупотребљене примјерке печата.

Министарство унутрашњих послова води евиденцију о израђеним печатима која садржи: број и датум рјешења за израду печата, за кога је израђен печат, отисак печата, број примјерака печата, датум предаје печата и подаци о уништењу или нестанку печата.

Члан 21.

Одредбе члана 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. и 20. овог закона односе се и на мали печат.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које неовлашћено израђује печате с грбом Републике Српске.

Са прекршај из претходног става казниће се правно лице новчаном казном до 80.000 динара, а одговорно лице у правном лицу до 9.000 динара.

Члан 23.

Новчаном казном до 30.000 динара казниће се предузеће или друго правно лице ако у прописаном року не преда на уништење печат (члан 15).

За прекршај из претходног става казниће се одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном до 15.000 динара.

Члан 24.

Новчаном казном до 15.000 динара казниће се одговорно лице имаоца печата, ако не пријави или не огласи нестали печат у "Службеним гласнику Републике Српске", (члан 16).

Члан 25.

Органи и организације које имају право на печат с грбом Републике Српске дужни су, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, да ускладе своје печате са одредбама овог закона.

Члан 26.

Овлашћује се министар унутрашњих послова да изда упутство о раду печаторезнице, о начину уништења неупотребљивих печата и о начину вођења евиденције о отисцима печата, а министар правосудја и управе, и о садржају и о начину означавања печата који се израде умјесто несталог печата.

Члан 27.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о печатима ("Службени гласник српског народа у БиХ", број 11/92), а прописи донесени на основу њега даном ступања на снагу прописа из претходног члана.

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број 02-1325/92
31. октобра 1992. год.

Предсједник
Народне скупштине
Мр Момчило Крајишник с.р.

580

На основу члана 80. тачка 4. Устава Републике Српске, а у вези са чланом 5. Уставног закона за спровођење Устава Републике Српске, Предсједништво Републике Српске, доноси

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АДВОКАТУРИ

Проглашава се Закон о адвокатури који је донијела Народна скупштина Републике Српске, на сједници одржаној 31. октобра 1992. године.

Број 01-1468/92
7. новембра 1992. год.

Предсједник
Предсједништва
Републике Српске
Др Радован Караџић с.р.

ЗАКОН

О АДВОКАТУРИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Ради обезбјеђења стручне правне помоћи и једнаке заштите права физичких и правних лица те удружења грађана кад се у поступку код судова и других државних органа или организација рјешава о њиховим правима или обавезама или кривичној и другој одговорности, Република Српска (у даљем тексту: Република), ствара услове за пружање правне помоћи путем адвокатури као самосталне друштвене службе.

Члан 2.

Адвокатура је самостална и независна дјелатност и служба која пружа правну помоћ.

Самосталност адвокатури остварује се нарочито:

- независним вршењем послова правне помоћи,
- слободом странке на избор адвоката,
- обављањем послова заступања које врше адвокати у адвокатској радној заједници,
- организовањем адвоката у адвокатску комору,

- доношењем општих аката о раду адвокатске коморе и доношењем кодекса адвокатске етике,
- одлучивањем о пријему у адвокатуру, привременој забрани и престанку права вршења адвокатске дјелатности, и
- удруживањем и одлучивањем о кориштењу удружених средстава адвоката.

Члан 3.

Адвокатска дјелатност обухвата:

- давање правних савјета,
- састављање поднесака, (тужбе, жалбе, претставке, молбе и др.),
- састављање исправа (уговори, тестаменти и др.),
- заступање странака пред судовима, другим државним органима и организацијама и заједницама,
- одбрану окривљеног у кривичном, привредно-преступном и прекршајном поступку за утврђивање одговорности због повреде радних обавеза,
- заступање странака у њиховим правним пословима и односима са другим лицима, и
- обављање других послова правне помоћи.

Члан 4.

Адвокатску дјелатност, као професионалну дјелатност врше адвокати као појединци, у заједничкој адвокатској канцеларији или удружени у адвокатске радне заједнице.

Члан 5.

Адвокати су дужни да пружају правну помоћ у складу са Уставом и законом и да се у вршењу своје дјелатности старају о уставности и законитости.

Члан 6.

Адвокат је независан у свом раду.

Адвокат има право и дужност да, у границама закона и добијених овлаштења, предузима све радње које су у интересу странке којој пружа правну помоћ.

Члан 7.

Адвокат је дужан да чува, као тајну оно што му је странка повјерила.

Члан 8.

Пружање правне помоћи врше и адвокатски приправници под условима утврђеним законом.

Члан 9.

Адвокати имају исти друштвено-економски положај као и радни људи у организацијама које обављају друштвене дјелатности.

Адвокатске радне заједнице, у које адвокати могу удруживати свој рад имају исти положај као и организације друштвених дјелатности, а радни људи у тим заједницама имају иста права и дужности као и радници у организацијама које обављају друштвене дјелатности.

У адвокатској радној заједници не могу се успостављати односи супротни начелима о самосталности адвокатури и независности адвоката у вршењу адвокатске дјелатности.